

Sygn. akt I C 401/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **R. (...) w W.**

przeciwko **P. P.**

o zapłatę 2 637,05 zł

I/ oddała powództwo;

II/ nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 75 zł tytułem brakującej części opłaty sądowej.

UZASADNIENIE

Powód R. (...) w W. w postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanego P. P. kwoty 2637,05 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28.10.2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Na uzasadnienie żądania wskazał, że pozwany zawarł z (...)umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Za świadczone usługi operator obciążał pozwanego fakturami/notami obciążającymi. Pozwanemu wystawiono następujące faktury/noty: (...) z dnia 22.02.2012 r. na kwotę 550,83 zł, (...) z dnia 22.03.2012 r. na kwotę 456,17 zł, (...) z dnia 22.04.2012 r. na kwotę 67,00 zł, (...) z dnia 06.08.2012 r. na kwotę 712,69 zł. W dniu 12.12.2013 r. (...) sprzedała wierzytelność powodowi, który jest legitymowany czynnie do jej dochodzenia od pozwanego. Oprócz należności z faktur/not powód dochodzi odsetek za opóźnienie za okres od daty wymagalności do dnia 27.10.2016 r. poprzedzającego wniesienie pozwu w łącznej wysokości 850,36 zł. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie uregulował zadłużenia.

W dniu 15 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie, pod sygn. akt I Nc 2913/16, wydała nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości wraz kosztami.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty skarżąc go w całości i podnosząc zarzut przedawnienia, wobec czego nakaz zapłaty utracił moc.

Powód nie ustosunkował się do zarzutu przedawnienia podniesionego w sprzeciwie.

Na rozprawie w dniu 30 maja 2017 r. pozwany nie zaprzeczył okolicznościom faktycznym pozwu, nie zakwestionował roszczenia, lecz podtrzymał zarzut przedawnienia.

Stan faktyczny:

Powód jest funduszem inwestycyjnym wpisanym do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie pod nr (...), a zarządzającym tym funduszem jest (...)S.A. w W..

Dowód: wyciąg z rejestru (...) z dnia 23.06.2016 r.

W dniu 18 sierpnia 2011 r. pozwany zawarł z (...) umowę na usługi telekomunikacyjne w sieci P., na okres 24 miesięcy z przyznaniem ulgi wysokości 1341 zł. Za świadczone usługi powód został obciążony fakturami VAT o nr: (...) z dnia 22.02.2012 r. na kwotę 550,83 zł z terminem płatności do dnia 07.03.2012 r.; (...) z dnia 22.03.2012 r. na kwotę 456,17 zł z terminem płatności do dnia 05.04.2012 r.; (...) z dnia 22.04.2012 r. na kwotę 67,00 zł z terminem płatności do dnia 07.05.2012 r.; oraz w związku z przedterminowym rozwiązaniem umowy obciążono pozwanego notą debetową nr (...) z dnia 06.08.2012 r. na kwotę 712,69 zł z terminem płatności 20.08.2012 r. Pozwany nie uregulował wskazanych należności. (niesporne).

W dniu 12 grudnia 2013 r. pomiędzy (...) i powodem została zawarta umowa sprzedaży pakietu wierzytelności, który obejmował wierzytelności wobec pozwanego wynikające z faktur i not księgowych: (...), (...), (...), (...). Powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nr (...) (...), w którym oświadczył, że nabył od (...) wierzytelność wobec pozwanego w wysokości 1786,69 zł, wraz z odsetkami, które na dzień wystawienia wyciągu wynoszą 850,36 zł. (niesporne)

Podstawa prawna:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie ze względu na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia. Przy niespornym stanie faktycznym dotyczącym powstania zobowiązania oraz jego przelewu na powoda, pozwany skutecznie uchylił się od zaspokojenia roszczenia, co skutkuje oddaleniem powództwa.

Zgodnie z art. 118 k.c. roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz dotyczące roszczeń o świadczenia okresowe, za jakie uznaje się odsetki, a także miesięczne opłaty abonamentowe, przedawniają się po upływie 3 lat. Wierzytelności z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wymagalne w okresie od marca do sierpnia 2012 r. uległy przedawnieniu kolejno w marcu, kwietniu i maju, a ostatnia w sierpniu 2015 r. Skoro powód wniósł pozew dopiero 09 listopada 2016 r., to nastąpiło to po upływie terminu przedawnienia. Pozwany zgodnie z art. 117 § 2 k.c. może uchylić się od zaspokojenia roszczenia przedawnionego, co też uczyniła w sprzecznie od nakazu zapłaty i na rozprawie w dniu 30 maja 2017 r. Powód nie wykazał, by doszło do przerwania biegu przedawnienia, bądź by pozwany zrzekł się korzystania z tego zarzutu. Wskazać także należy, że przedawnienie dotyczy całego dochodzonego roszczenia, zarówno głównego, jak i o zaległe odsetki, bowiem odsetki od należności głównej przedawniają się najpóźniej wraz z tą należnością (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., sygn. akt V CK 655/04).

Z tych przyczyn powództwo zostało oddalone w pkt. I wyroku.

Ponieważ po wydaniu nakazu zapłaty powodowi zwrócono 3/4 opłaty sądowej wniesionej wraz z pozwem w postępowaniu upominawczym, a pozwanemu przywrócono termin do wniesienia sprzeciwu, powód obowiązany jest uzupełnić opłatę, dlatego Sąd nakazał powodowi uiszczenie brakującej części (uprzednio zwróconej) opłaty w wysokości 75 zł, na podstawie art. 130³ § 2 k.p.c.

Mając powyższe argumenty na względzie Sąd orzekł jak sentencji wyroku.